

det var skeet, forekommer det mig, at den ærede Minister efter hans Udtalelser nu ikke havde kunnet give Biskoppen Medhold.

P. Olsen: Jeg skal kun tillade mig den Oplysning, at det er anført i de Bemærkninger, hvormed Ansøgerne have ledsaget deres Ansøgning til Ministeriet, at de baade have talt med Præsten og hørt ham prædike, men at de ikke efter denne Prøve kunne finde sig tilfredsstillende ved ham. Med Hensyn til den Udtalelse af den ærede Minister, at Udtrykkene i Resolutionen ikke være ganske klare, skal jeg indrømme, at der ikke staaer, at Ministeriet bifalder den stedsfundne Afgjørelse, men at „Ministeriet ikke finder Høie til at forandre den af Deres Høierværldighed tagne Bestemmelse“. At dette imidlertid omtrent er eensbetydende med at bifalde den, troer jeg er klart. Jeg skal nu efter de Opfordringer, der ere rettede til mig, og navnlig efter den Udtalelse fra den høitærede Cultusminister, at flige Ansøgninger i de fleste Tilfælde bør bevilges, og altsaa kun bør nægtes, hvor der er talende Grunde derfor, tillade mig paa mine Medforslagsstilleres og egne Begne at tage Endringsforslagene tilbage.

Da Ingen optog de saaledes frasaldne Endringsforslag, vare de bortfaldne.

Varberg: Jeg troer, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har Ret i, at det foreliggende Lovforslag behandler et reent kirkeligt Anliggende, men derimod troer jeg ikke, at han har Ret, naar han siger, at det som saadant er Rigsdagen uvedkommende. Jeg troer, at Rigsdagen, saalænge vi ikke have en Kirkeforfatning, maa behandle kirkelige Sager. Ganske vist er Rigsdagen ikke nogen Synode, men indtil en Kirkeforfatning kommer istand, maa den fungere som saadan, naar flige Spørgsmaal skulle afgjøres; jeg seer ikke nogen anden Maade, hvorpaa dette kan skee. At Kirkeforfatningen ikke er kommen istand, turde maaskee Noget ligge deri, at man har gjort for store Fordringer i saa Henseende. Der er fremkommet Forslag til en Kirkeforfatning, men man har taget Munden

altfor fuld, saaledes at Folkerepresentationen ikke kunde gaae ind derpaa. Hvis man slog Noget af, vilde man maaskee kunne komme til, hvad jeg vilde ansee for ønskeligt og kun en ligefrem Pligt ifølge Grundloven, at der tilveiebragtes en Kirkeforfatning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg troer at skulde den Stilling, jeg indtager ved midlertidig at bestyre Kirke- og Undervisningsministeriet, at afgive den Erklæring, at jeg ikke troer, at Chancerne for Lovens Udstedelse forøges ved, at man kommer ind paa at drøfte Principerne for Rigsdagens Stilling til kirkelige Forhold. Jeg for mit Vedkommende vilde idetmindste meget hellere see gjort gjældende, at denne Lov er et Supplement til en tidligere af Rigsdagen vedtagen og af Kongen stadfæstet Lov, saaledes at der ikke ved, hvad der steer her, stables noget Præcedens, som senere kan paaberaabes.

Da Ingen yderligere ønskede at høre sig, fattes Lovforslaget (see Tillæg A), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse, under Afstemning og vedtoges med 59 Stemmer mod 4.

Sagen gaaer nu til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Tredie Behandling af: „Forslag til Lov om nogle Endringer i Tyende-Loven af 10de Mai 1854.“ (Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 1228 ff.)

Til denne Behandling vare følgende Forslag fremkomne:

- 1) Forslag af A. Sjørgensen, Nyholm, C. M. Jespersen, Heide, C. Rimestad, S. Madsen, R. Eriksen, Wølter, Chr. Rasmussen, Qvistgaard, S. A. Hansen, S. H. Jespersen, Bentzen, Neergaard, P. E. Olsen:

Istedetfor det ved 2den Behandling vedtagne Forslag sættes:

„Den i § 59 af Tyendeloven af 10de Mai